

VIÐMERKINGAR

Ein vanvirðing av pensjonistunum

Eyðólv Dimon

Válevni Javnaðar-floksins í Suðurstreymoy

Rúna Sivertsen harmað-ist frá tringsins røðara-palli, at flestir fiskimenn vóru illa fyri, tá teir um fimti ára aldur, av heilsuávum, vórðu noyddir at fara í land. Hesum kunnu øll taka undir við, men sam-stundis er torført at skilja, at Rúna Sivertsen er kúrr, nú samgongan krevur, at føroyskir pen-sjonistar skulu fara aftur til sjós ella gerast virknir á arbeiðsmarknaðinum, um teir skulu fáa betra síni pensjónsviður-skifti. Teir pensjonistar sum ikki gera hetta, fáa einans 400 kr. afturat um mánaðin. So lítið lá aftanfyrri lótirnar hjá Fólkafloks tingliminum.

Ein rættur at gerast pensjonistur. At kunna gerast pen-sjonistur er ein rættur, og tey eldru skulu ikki noyðast at fara til sjós ella út á arbeiðsmarkn-aðin fyri at fáa endarnar at røkka saman. Sein-asta útspælið hjá Lands-stýrinum, sum einki hevði við betran av pensjónsviðurskiftunum at gera, er tí einki annað enn ein vanvirðing av pensjonistunum. Hetta er borgarligur politikkur, tá hann er bestur. Fyrri reiðararnar og stjó-rarnar, sum kunnu fáa niðursetta tíð og sam-stundis áseta sær tíma-lønina, er hetta uppskot-ið kærkomið. Men fyri vanliga løntakaran og fiskimannin er sjónligt, at í samgonguni hava teir ongan stuðul.

Í læntum fjarðum Samgongan hevur í fyra ár tosað um, at hon fór at koma við eini nýggjari pensjónskipan, og nú teirra seinasta figgjarlóg varð samtykt, so var framvegis onki oyra sett av til hækkan av pen-sjónunum. Tá januar mánaði var hálvrunnin, boðaði landsstýrið til kunningarfund um hækkan av pensjónun-um. Men tá til stykkis kom, so vórðu nakrar skattalógarbroytingar lagdar fram. Fyri at lóg-arbroytingarnar skuldu smakka betri hjá veljar-anum, so vórðu tær nevndar hækkan av pen-sjónunum. Harnæst visti tað seg, at kommunur-nar skuldu bera kostn-aðin av lógarbroyting-unum. Samniliga í allar mátar ein lógarbroyting í læntum fjarðum. Ein skattalóg, sum verður kallað pensjónslóg og er samtykt av lótinginum, men sum kommunurnar skulu gjalda.

Hetta er pensjóns politikkur

Her skal broyting koma í. Javnaðarflokkurin set-ur sum treyt fyri at fara í eina komandi sam-gongu, at pensjónirnar verða hækkaðar tey komandi fyra árinu, so at tær í 2005 eru 10.000 kr. fyrri stök og 16.000 fyri hjún. Rættindini hjá pensjonistunum fara ikki at verða sett eftir, hvussu nógv ein hevur orkað at galdið til eina pensjónskipan. Hvussu høga løn ein hevur fing-ið, meðan ein var í ar-beiðsførum árum, fer heldur ikki at ávirka útgjaldið. Tá tey gomlu náa pensjónsaldurin, kunnu tey liva árinu sum pensjonistar, og tey skulu ikki tvingast til sjós ella út aftur á ar-beiðsmarknaðin sum uppskotið hjá sangong-uni vil.

Okkara uppskot Hetta skal m.a.gerast við at Samhaldsfasti, sum samgongan hevur ynskt har pipari grør, verður styrktur. Stovnsfæið verður munandi økt, og inngjaldið frá arbeiðs-gevara og løntakara verður hækkað úr -2%. Økingin í inngjaldinum frá løntakaran aftur við samsvarandi lækking í skattinum. Hetta er ein pensjónspolitikkur, sum fyrst og fremst virðir rættin hjá eldru borgar-unum at gerast pen-sjonistar, og har rættind-ini hjá pensjónistunum heldur ikki verða sett eftir, hvussu nógv ein hevur orkað at galdið til eina pensjónskipan.

Roykilok stuðlar til færri krabbameinstilburðir

Dalandi tubbaksnýtsla stuðlar til færri krabbameinstilburðir hjá monnum

Karin Dahl Hansen

Talið á monnum, ið fáa staðfest lungnakrabbamein lækkar ár um ár av tí, at fleiri menn hava sloppið sær av við tubbakið. Har-afturimóti gjalda kvinn-urnar alsamt prisin við fleiri lungnakrabbameins-tilburðum, av tí, at tær guv-aðu stútt í nitjanhundrað og sjeyti árunum. Men eisini kvinnurnar har eru hildnar uppat við at roykja og er tað tí bert ein spurningur um tíð, áðrenn talið á kvinnum, ið fáa lungnakrabbamein, dalar.

– Um eini fimm ár, haldi eg at talið á nýggjum lungnakrabbameinstilburð-

um hjá kvinnum fer at dala, so sum tað longu er hent hjá monnunum, heldur Jørgen Falk, kunningar-ráðgevi hjá »Center for Forebyggelse«.

Frá tí, hildið verður uppat við at roykja, og til vandin fyri at fáa lungnakrabba-mein er munandi minkaður, ganga umleið tiggju ár, og tí tekur tað eina tíð, áðrenn teir færru roykjararnir siggjast aftur í krabba-meinshagtolunum.

– Vit eru um at heysta úrslitið av fólkaheilsutil-tøkunum, og av tí, at amtini nú taka roykiloki í álvara og bjóða avvenjingarskeið.

Og tað hevur nakað í siga fyrri deyðatalið av tí, at lungnakrabbamein er ein av

krabbasjúkunum, ið er drepanði, sigur Hans Storm, deildarlækni í »Kræftens Bekæmpelse«. Bert fimm prosent av lungnakrabbameinssjúk-lingunum verða lekt.

Í 1998 fingi stívliga 1300 kvinnur og knappiga 2000 menn lungnakrabba-mein, meðan talið tiggju ár fyrr, fyri menninar var 2250.

Afturgongdin í lungnakrabbameinstilburði er hjá tí partinum av monnum í fimtiárunum og í byrjanini av sekstíárun-um, sum er í vinnu, sjónsk-ast.

– Roykilok er ein ógvu-liga góð iløga fyri sam-felagið. Tað hevur nógv at siga fyri trivnaðin hjá fól-k-

inum, men eisini fyri tær upphæddir, ið vit brúka í heilsuverkinum til viðgerð-irnar, sigur Jørgen Falk.

Hann visir til California í USA, har talið á roykjarum er fallið, og tað er enda við einum eyðsýndum falli í talinum á lungnakrabba-meinstilburðum og blóð-reinslusjúkum.

– California er prógvíð um, at tann langi, áhaldandi leikur gevur ágóða í færri sjúkum og deyðum, sigur Jørgen Falk.

Finnbogi og Signar takka fyri seg

Thomas Arabo

Um báðar kann sigast, at teir hava verið realpolitik-arar. Teir mundu nokk, saman við Petur Reinert sála, vera drivmegin aftan-fyrri, at fáa Tjóðveldis-flokkin út úr sínari natio-nalistisku isolatión mitt í 70unum. Viðspælarin í Javnaðarflokkinum var tann ikki minni realpolit-iski Atli Dam.

Hesir nevndu tyktust hava tað til felags, at skuldi tað skapast góðar fyritreytir fyrri tað fólk, ið her býr, so nyttaði ikki at finna reinar -ismu loysnir - tað verði seg nationalisumu, kapitalismu ella sosialismu - men

praktiskar loysnir, ið hóskaðu til samfelagið bæði í dygd og stodd. Sjálvandi vóru loysnirnar merktar av holdningum hjá teimum, ið funnu loysnirnar, men tað avgerandi var, at nýtuligar loysnir vóru funnar.

Framburður og ábyrgd Tað sum føroyingar helst minnst makkaraskapið Finnboga og Atla best fyri, er nokk keypið av Smyril í 1975 - eitt frambrot í føroyskari samferðslusøgu. Av øðrum í sama valskeiði kann nevnsat yvirtøkan av Postverkinum og stovn-setan av føroyskari Vaktar og Bjargingartænastu.

Í 1993/94 var Finnbogi landsstýrismaður í figgjar-málum í eini tíð, tá tað ráddi um at halda undir vóru loysnirnar merktar av holdningum hjá teimum, ið funnu loysnirnar, men tað avgerandi var, at nýtuligar loysnir vóru funnar.

Í 1993/94 var Finnbogi landsstýrismaður í figgjar-málum í eini tíð, tá tað ráddi um at halda undir vóru loysnirnar merktar av holdningum hjá teimum, ið funnu loysnirnar, men tað avgerandi var, at nýtuligar loysnir vóru funnar.

Um undir leiðslu av Maritu Petersen sálu. Har var hansara praktiska nös sanniliga hent.

um undir leiðslu av Maritu Petersen sálu. Har var hansara praktiska nös sanniliga hent.

Sjálvandi eiga vit alla tíð-ina at vera vakin yvir fyri komandi menning og fólka-vøkstri í okkara øki, og royna at loysa trupulleikar-nar so hvørt – helst áðrenn teir koma.

Hví er einki veiðubann ella stongd økir á Suðuroyar-leiðini?

Ein orsök má vera, at fiskurin, sum svimur her fullur av rogni og sili, ikki gyður, tí annars skuldi kunngerð um avmarka veiðubann eisini verði galdandi fyri økir rundt

Fiskimálaráðharrin má fara at taka sítt starv í størri álvara

Ikki øll vinnan er ovurerrin av sínum landsstýrismanni

Atli Hansen

form. í Felagnum Nótaskip

Til at byrja við vil eg fegin siga frá, at eg eri ógvuliga tilvitaður um mína duplту støðu sum formaður í Felagnum Nótaskip og politiskur kandidatur. Míni ørindi við hesi grein eru sum formaður í Felagnum Nótaskip og sum ein, ið javnan hevur samskifti við Fiskimálastýrið at siga almenninginum frá nøkrum mannagongdum og fyri-brygdum í hesum stýri, sum ikki kunnu góðtakast av Felagnum Nótaskip.

At greinin so kanska verður lítað av, at ein við aðrari poilitiskari áskoðan enn eg, situr við róðri har, gerst ikki við. Vit eru ikki meira enn menniskjur, men atlitíð til at kunna um, hvat ið gongur fyri seg, má telja meira enn persónligt erk-visni.

Tað sum mest hevur verið at hoyrt - og tað er nógv - um henda fiskimála-ráharran í hansara skeiði, er okkurt um tunfiskaveiðu, hvalaveiðu og hvussu hann hevur stýrt teimum stóru londunum í svartkjaftasam-ráðingunum. Einki úrslit nakra staðni. Eingin áhugi og eingin umhugsan fyri heildini í verandi flota.

Herfyrri sóu vit ein av okkara størstu skipabólkum - rækjuflotan - heita á landsstýrismannin um at fáa teirra trupulleikar við-gjörðar. Eingin bað um stuðul, men bara um loyvi til at greiða landsstýris-manninum frá, hvussu álvarsom støðan var. Men hvat gjørði landsstýris-maðurin? Ikki eitt vet. Hann rann undan og vildi einki gera - í hvussu so er ikki fyri flotan sum heild.

Frá Felagnum Nótaskip hava vit javnan heitt á landsstýrismannnin um ikki at lata meira burtur av

okkara kvotum, tí her verður galin endi. Og nú dregur álvarsliga á luftina. Men úrslitið hevur verið tað sama sum hjá rækju-monnunum. Einki svar og eingin kunning um broyt-ingar. Tað má man sjálvur gita seg til.

Tá ið kvota verður sett á svartkjaftin og bara tey væntaðu uml. 15000 tons vera til hvørt av skipunum soleiðis sum tað sær út løtuni, so er einki út at geva fyri at fáa endarnar at røkka saman. Tað samlada virði av øllum kvotunum hjá einum svartkjaftaskipi - sild, makrelur, lodna og svartkjaftur - verður tá millum 35 og 40 mió. kr.

Hetta er gjort upp við dag-sins høgu prísum. Og vit vita at lond, sum vit sam-starvast við sum stranda-lond til ymiskar stovnar, seta fram alt harðari krøv um niðurskurð av sild og makrelkvotuni. Hetta kan gerast veruleiki fyri 2003.

Tey nýggjaru nóta- og svartkjaftaskipini skulu hava inntøkur fyri uml. 40 mió. kr. fyri at svara hvørj-um sitt. Bert eitt kvink niðureftir í fiskaprisum ella uppeftir í oljuprisum kann skjótt føra henda flotan út í somu trongu støðu sum rækjuflotin er í .

Kortini hevur lands-stýrismaðurin aftur tikið burtur av makrelkvotuni hjá nóta-skipunum. 1500 íalt tons íalt ella uml. 10 % av tí, sum hesin bólkur higartil hevur fingið tillut-að. 1000 av hesum tonsun-

um eru latin til íðaðar-skipini sum hjáveiða til at fiska hestamakrel, hóast tað ikki er meira neyðugt hjá teimum, sum fiska hestamakrel at fáa makrel til hjáveiðu enn tað er hjá upsafiskarunum at fá eina seyðakvotu til hjáveiðu fyri at kunna fiska upsa..

Líknandi kvotur vóru í síni tíð latnar til t.d. Prestland, Fram, Pelagos og helst onkran annan. Ikki ein stertur av hesum makreli er fiskaður sum hjáveiða til nakað sum helst, men er friskaðaur beinleiðis sum makrelur og hevur tí bara verið við til at gjort alt hetta øki til eina flogju. Vanliga fáa vit einki at vita, tá ið sovorði hendir, men vit vóru spurdir, um vit vildu lata 200 tons av makreli til eitt skip, sum skuldi luttaka í royndarfiskiskapi eftir makreli komandi summer. Allir - bæðið vinnan og Fiskimálastýrið - vóru samdir um, at 200 tons var hóskaði og jattaðu. Men her er 500 tons farin burtur av - eingin veit til hvat.

Fyrí at greiða flogjuna eitt sindur varð avgjört undir fyrrverandi lands-stýrismanninum at lata ídnaðarbátunum endurgjald fyri at lata fiskiloyvi undir Føroyum innaftur. Teir fingi allir millum 2 og 3 mió. kr. í part fyri tað, sum teir sjálvir gjördu upp til at vera 80 % av teirra fiskiskapi. Nú koma teir innaftur - ein í síðstu viku - hvør við sínum 20% ídnaðarloyvi og einstak-lingar kunnu bara fara út til fiskimálaráðharran og biða sær kvotur burtur av hjá øðrum skipabólkum. Tað sær lætt út. Og so eru fleiri av hesum skipunum grund-aði 100 % á útlandskan kapital.

Tað er torført at skilja, at sami flokkur, sum jattaði ídnaðartrolarunum 2 - 3 mió. kr. í stuðul fyri at lata

loyvið inn og sum nú smátt um smátt er við at geva teimum loyvir aftur, ikki vil tosa við rækjuflotan um eina hjálpanði hond.

Hetta líkast søguni, sum vit nú frætta um í fjøl-miðlunum og sum nú skal fyrri rættin. Inngrigin loyvir verða útafturbýtt til

Felagið Nótaskip hevur eisini í longri tíð fyrireikað eina rættarsak, tí at man ikki fær landsstýrismannin á tal. Vit kenna øll søguna á tveimum reiðarum, sum bert við at leggja eina tekn-ing av einum nýbygningi á borðið hjá landsstýris-manninum fingi tillutað stórar sildakvotur, sum nú góðu teimum gomlu plim-sollarunum, sum áður ikki kundu seljast, eitt virði uppá 10 mió. hvor og so vóru teir seldir eftir einum degi og tekningin til ný-bygningin brend. Og annar liggur enn - 2 ár seinni.

Henda sakin við makrel-inum til ídnaðarbátarnar hevur okkum helst eitt grundarlag fyri at leggja eina aðra rættarsak og fyri at fáa skipaði viðurskifti á okkara øki er helst neyðugt at leggja nakrar sakir og fáa dómstólarnar at vísa eina praksis, sum kann staðfesta hvør ið ræður yvir hvørj-um. Í londunum rundan um okkum hevur man fyrri landi siðan fingið skil á hesum og tað er eingin møguleiki fyri at leggja fiskiskapi. Nú koma teir innaftur - ein í síðstu viku - hvør við sínum 20% ídnaðarloyvi og einstak-lingar kunnu bara fara út til fiskimálaráðharran og biða sær kvotur burtur av hjá øðrum skipabólkum. Tað sær lætt út. Og so eru fleiri av hesum skipunum grund-aði 100 % á útlandskan kapital.

Men tað er ikki bara sum at siga tað. Tað er dyrt at føra sak í Føroyum. Og tað er stórt spell, at okkara landsstýrismaður í staðin fyri at koma upp á siðuna av okkum í vinnuni og berjast saman við okkum fyri at loysa trupulleikarnar skal leggja seg eftir at skapa trupulleikar, sum sum bæðið við sakarmáli

Viðmerking til grein hjá Ejleri Jakobsen í Sosialinum 6.3.2002

Frits Strøm

Eg havi ongantið ætlað mær at lagt meg út í kjak í bløðunum um fiski-skap. Men táíð Ejler skrivar á handan hátt, føli eg meg noyddan til at koma við einari rætt-leiðing,av tí at eg havi verið við og havt við íðnaðarbátar at gjort síðani 1991. Síðst vit hildu lágan profil blivu vit blakaðir av Føroya-grunninum uttan sakliga grund.Tá var tað ein annar veiðibólkur sum dugdi at rópa hart í bløð-unum.

Um hvør í eigur mesta rættin til Svartkjaftin í mun til grannalond okk-ara eri eg samdur í.Um hvussu nógv Svart-kjaftaloyvir eru og skulu verða, fari eg ikki at leggja meg út í,tað tekur fiskimálaráðharrin sær av. Ejler skrivar at trupulleikin er innan-hýsis, tað er rætt men hvar?

Tá ið Ejler skrivar at ídnaðarskipini ikki hava søgulig rættindi til svart-kjaftin, mótsigur hann sær sjálvum, tí í greinini stendur hjáveiðan av Svartkjafti var 30%. Mær vitandi var veiðan á kantinum eystanfyrri norður imóti Fugloyar Bankanum um vári næstan bara Svartkjaft-ur, og seinni um heystið,

táið vit komu aftur úr Norðsjógvinum "mill-um" Bankarnar.Eisini sunnanfyrri Skeiva Banka var bert Svart-kjaftur, men hattar vita teir skiparir sum vóru tá betur enn eg.

Um hýsuyngunin er at siga at royndir vóru gjörðar við rist,og vóru tær so góðar,at tað ikki var nakar trupulleiki við Hýsuni meira. Tað vita menn á Fiskiransóknar-stovuni sum vóru við til hendan fiskiskap.Eisini bleiv bótklingur gjörður um fyriminir og vansar við íðnaðarveiðini landsbúskaparlíga,og talaði hann greitt fyri framhaldi. Um tey "oyrini "sum hvør bátur fékk, er at siga at tær blivu bornar niðan í bnkan, og síðani fór so gott sum allir bátarnir á heysin, eftir ikki at hava fiskimálaráðharrin sær av. Ejler skrivar at trupulleikin er innan-hýsis, tað er rætt men hvar?

Tá ið Ejler skrivar at ídnaðarskipini ikki hava søgulig rættindi til svart-kjaftin, mótsigur hann sær sjálvum, tí í greinini stendur hjáveiðan av Svartkjafti var 30%. Mær vitandi var veiðan á kantinum eystanfyrri norður imóti Fugloyar Bankanum um vári næstan bara Svartkjaft-ur, og seinni um heystið,

og inntøkumissi álvarsliga eru við til at tyngja figgjar-liga um hjá hesum part-inum av flotanum.

Tað er ikki lætt at leggja eftirfarandi rakstrarætlanir fyri figgingarstovnarnar tá

ið ein ongantið kann rokna við, at næsta ár verður sum tað undanfarna.

Hetta ber ikki til í longd-ni. Tað má steðgast og vit mugu gera tað, sum er neyðugt.

Um hvør í eigur mesta rættin til Svartkjaftin í mun til grannalond okk-ara eri eg samdur í.Um hvussu nógv Svart-kjaftaloyvir eru og skulu verða, fari eg ikki at leggja meg út í,tað tekur fiskimálaráðharrin sær av. Ejler skrivar at trupulleikin er innan-hýsis, tað er rætt men hvar?

Tá ið Ejler skrivar at ídnaðarskipini ikki hava søgulig rættindi til svart-kjaftin, mótsigur hann sær sjálvum, tí í greinini stendur hjáveiðan av Svartkjafti var 30%. Mær vitandi var veiðan á kantinum eystanfyrri norður imóti Fugloyar Bankanum um vári næstan bara Svartkjaft-ur, og seinni um heystið,

12 fjóðringar úr landi. Útróðrarmenn í Suðuroy mugu hava rætt til at fiska, uttan at verða órógvaðir óneyðugt, soleiðis sum teir eru blivnir, nú í nógv Harrans ár. Tí má fiskariði hjá trolbátum og stóru linubátum avmarkast við stongdi á ávisum økjum rundt Suðuroy, so at út-róðarbátar fáa ein kjans, at fiska í friði á hesum stongdu økjunum.

At eingin vil ella hevur gjort nakað kann ikki góðtakast, og má tað tí verða eitt krav frá suðring-um, til landsins myndug-leikar, at okkurt skilagott verður gjort, so at útróð-rarmenn í Suðuroy fáa ein rimuligan kjans til at fiska, so at teir og teirra familjur kunnu liva av tí.